

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 23.1.2008
KOM(2008) 18 v konečném znění

2008/0015 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o geologickém skladování oxidu uhličitého a o změně směrnic Rady 85/337/EHS,
96/61/ES, směrnic 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a nařízení (ES) č.
1013/2006**

(předložený Komisí)

{KOM(2008) 30 konečném znění}
{SEK(2008) 54}
{SEK(2008) 55}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. OUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Energetická účinnost a obnovitelné zdroje představují v dlouhodobém výhledu nejudržitelnější řešení z pohledu bezpečnosti dodávek energie i z pohledu klimatu. Avšak emise CO₂ na úrovni EU resp. na celosvětové úrovni nedokážeme snížit do roku 2050 o 50 %, pokud nevyužijeme rovněž možnosti zachycovat CO₂ z průmyslových zařízení a ukládat je v geologických formacích (metoda zachycování a skladování oxidu uhličitého – CCS). V nadcházejících 10 letech bude nahrazena asi jedna třetina stávající kapacity tepelných elektráren v Evropě. V mezinárodním měřítku povede spotřeba energie v Číně, Indii, Brazílii, Jihoafrické republice a Mexiku ke značnému navýšení celosvětové poptávky, která bude pravděpodobně z velké části uspokojována z fosilních paliv. Tento právní rámec má zajistit, aby zachycování a skladování CO₂ bylo dostupnou zmírňující alternativou a aby bylo prováděno bezpečně a zodpovědně.

Obecné souvislosti

Sdělení Komise o dosažení cíle Společenství omezit změnu klimatu na dva stupně Celsia objasňuje, že pro snížení celosvětových emisí CO₂ do roku 2050 o 50 % je třeba snížit emise v rozvinutých zemích o 30 % do roku 2020 a o 60–80 % do roku 2050, že toto snížení je technicky proveditelné a že přínosy mnohonásobně převýší hospodářské náklady, ale pro dosažení tohoto cíle je třeba využít všechny zmírňující alternativy, mj. zachycování a skladování oxidu uhličitého.

Druhý evropský program pro změnu klimatu (ECCP II) zřídil pracovní skupinu pro zachycování a geologické skladování uhlíku. Tato pracovní skupina zdůraznila, že je třeba vypracovat politiku i právní rámce pro CCS. Sdělení o udržitelné výrobě energie z fosilních paliv z ledna 2007 stanovilo akční plán pro Komisi pro rok 2007 obsahující požadavek vypracovat rámec pro řádné řízení CCS.

V návaznosti na toto sdělení Evropská rada na svém zasedání v Bruselu v březnu 2007 rovněž vybídla členské státy a Komisi k vypracování nezbytného technického, hospodářského a předpisového rámce pro environmentálně bezpečné využívání metody CCS.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Kde to bylo možné, používaly se dosud k řízení rizik CCS existující právní předpisy. Směrnice 96/61/ES o integrované prevenci a omezování znečištění (IPPC) se používá k regulaci rizik zachycování CO₂. Směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí se používá k posuzování dopadu zachycování, přepravy CO₂ produktovody a skladování CO₂ na životní prostředí. Směrnice 2004/35/ES

o odpovědnosti za životní prostředí se používá k regulaci odpovědnosti za poškození místního životního prostředí metodou CCS. Směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů upravuje odpovědnost za poškozování klimatu v tom smyslu, že vyžaduje vyřazení povolenek v případě úniku.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Návrh je v souladu se strategií udržitelného rozvoje, protože sladuje bezpečnost dodávek energie s cíli v oblasti změny klimatu. Je v souladu se strategií pro růst a pracovní místa, protože umožnění metody CCS posílí inovace a potenciálně umístí EU na trh s novými technologiemi.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Konzultace probíhaly hlavně formou setkání se zúčastněnými stranami. Pracovní skupina III pro CCS zřízená v rámci Evropského programu pro změnu klimatu se sešla v prvním pololetí roku 2006 čtyřikrát. Proběhla internetová konzultace nazvaná „Capturing and storing CO₂ underground – should we be concerned?“ (Zachycování a skladování CO₂ pod zemí – existuje důvod k obavám?), v jejímž rámci bylo obdrženo 787 odpovědí. Dne 8. května 2007 se uskutečnilo rozsáhlé setkání se zúčastněnými stranami, na němž Komise nastínila připravovaný právní rámec a poskytla zúčastněným stranám příležitost vyjádřit se. Kromě toho se uskutečnila další *ad-hoc* setkání s menšími skupinkami, věnovaná konkrétním aspektům návrhu.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Výsledky internetové konzultace nasvědčovaly existenci silné podpory pro hlavní cíle stanovené ve sdělení o udržitelné výrobě energie z fosilních paliv (KOM(2006) 843 v konečném znění). Zúčastněné strany byly nejvíce znepokojeny možným odvrácením snažení od energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů a zajištěním toho, aby uložený CO₂ zůstal v podzemí. Cíle zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost o 20 % a docílit 20% podílu obnovitelných zdrojů na celkové poptávce zajistí, že tyto iniciativy zůstanou v centru politiky pro oblast klimatu a energetiku. Právní rámec, který to umožňuje, je zaměřen na bezpečnost dodávek, které jsou hlavním bezpečnostním aspektem, jenž znepokojuje zúčastněné strany.

Nástin právního rámce navrhovaného Komisí byl všeobecně přivítán. Vyskytlo se však znepokojení ohledně subsidiarity a proporcionality v souvislosti s návrhem zmocnění Komise k přijímání nebo zamítání návrhů povolenacích rozhodnutí vypracovaných příslušnými vnitrostátními orgány. Toto znepokojení bylo vyřešeno zavedením přezkumu na úrovni EU s tím, že pravomoc přijmout konečné rozhodnutí byla ponechána příslušnému vnitrostátnímu orgánu.

Někteří respondenti (zejména nevládní organizace) uvítali požadavek na povinné

CCS od určitého data, jiní ho zpochybňovali. Ti, kteří ho zpochybňovali, tak činili na základě toho, že předmětná technologie není dostatečně vyspělá na to, aby mohla být vyžadována povinně, a že nelze předvídat důsledky pro energetický mix. Komise se zabývala hospodářskými, sociálními a environmentálními důsledky povinného CCS v rámci posuzování dopadů a dospěla k závěru, že v současné době by požadavek na povinné zavedení neměl být uložen.

V období od 19. února 2007 do 30. dubna 2007 proběhla na internetu otevřená konzultace. Komise obdržela 787 odpovědí. Výsledky jsou k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/environment/climat/ccs/index_en.htm.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Dotčená vědecká / odborná odvětví

Byli zapotřebí odborníci zejména z těchto oblastí vědecké odbornosti: energetického modelování za účelem sestavení prognózy výsledků různých možností prosazování zavedení metody CCS; posouzení dostupnosti a pravděpodobného využití skladovací kapacity v Evropě na základě těchto scénářů; posouzení dopadů zavedení dotčené metody na životní prostředí a vypracování rámce řízení rizik pro minimalizaci těchto dopadů.

Použitá metodika

Energetické modelování scénářů bylo provedeno s využitím modelu PRIMES Národní technické univerzity v Aténách (NTUA). Výsledky byly následně použity k vypracování modelových sítí pro zachycování, přepravu a skladování v EU s využitím nástroje *source-sink matching tool* vyvinutého v rámci projektu CASTOR programu FP6 a s využitím databáze skladovacích kapacit projektu GEOCAPACITY programu FP6. Dopady těchto scénářů na životní prostředí byly vyhodnoceny s využitím modelu POLES (IIASA), pokud jde o kvalitu ovzduší, a s využitím metodiky vypracované ERM, pokud jde o všechny ostatní dopady na životní prostředí. Technické detaily týkající se vhodných strategií řízení rizik byly odvozeny z přístupů vypracovaných ERM a ECN, z diskusí v rámci komise OSPAR a následného rámce pro řízení rizik (FRAM) přijatého na zasedání komise OSPAR v roce 2007 a z projektu CO2ReMoVe programu FP6.

Hlavní konzultované organizace / odborníci

Národní technická univerzita v Aténách – pro energetické modelování; TNO, British Geological Survey, GEUS a SINTEF a projekty CASTOR a GEOCAPACITY programu FP6; projekt CO2ReMoVe programu FP6; ECN, ERM a IIASA pro posouzení rizik pro životní prostředí a řízení rizik. Zvláště užitečná byla diskuse s Evropskou technologickou platformou pro bezemisní tepelné elektrárny (ETP-ZEP), což byl podnět zúčastněných stran podpořený Komisí. Dalšími významnými příspěvky byly dokumenty Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) a Mezinárodní energetické agentury, zejména její program skleníkových plynů (Greenhouse Gas R&D Programme).

Shrnutí obdržených a použitých stanovisek

Byla zmíněna existence případných vážných rizik s nevratnými důsledky. Ohledně existence těchto rizik nepanuje shoda.

To neznamená, že s CCS nejsou spojena žádná rizika. Konkrétní obavy vznesené v tomto případě (Univerzitou vědy a techniky v Krakově v dopisu zaslaném Komisi) nejsou všeobecně sdíleny. Ve skutečnosti panuje široká vědecká shoda, nejlépe vyjádřená ve zvláštní zprávě IPCC o CCS, že u vhodně vybraných, řízených a odstavených úložišť je riziko úniku, a tím spíše nezvratných důsledků, opravdu nízké. Úkolem tohoto návrhu je zajistit, aby byly zavedeny odpovídající postupy.

Prostředky použité pro zpřístupnění odborných stanovisek veřejnosti

Dokumenty od IEA a IPCC jsou již veřejnosti přístupné. Pokud jde o práci na posouzení dopadů, scénáře z modelu PRIMES budou zpřístupněny na internetu a zprávy o projektech IIASA, TNO a ECN / ERM také.

Posouzení dopadů

Při posuzování dopadů byl vzat v úvahu nejlepší způsob, jak regulovat zachycování, přepravu a skladování; a vhodný způsob stimulace k využívání metody CCS. Následující dva odstavce se zabývají regulací, zbývající část stimulací.

Pokud jde o regulaci zachycování a přepravy, byl uplatněn konzervativní přístup. Vzhledem k neexistenci rozdílu v riziku, který by zakládal důvod pro uplatnění jiného přístupu k zachycování a přepravě CO₂, než jaký je uplatňován v případech jiných již regulovaných činností (např. plynovody), budou pro tyto komponenty využity existující předpisové rámce.

Pokud jde o skladování, nabízely se tyto možnosti regulace rizik: i) směrnice o obchodování s emisemi; ii) využití IPPC; iii) využití právních předpisů o odpadech a iv) vypracování nového předpisového rámce. Systém pro obchodování s emisemi nemá sloužit ke kompletní regulaci environmentálních rizik CCS a IPPC a *acquis* v oblasti odpadů nejsou dobře přizpůsobeny specifickým požadavkům regulace skladování CO₂ a jejich přizpůsobení by si vyžádalo rozsáhlou novelizaci. Bylo proto rozhodnuto vypracovat nový předpisový rámec.

Pokud jde o stimulaci, nabízely se tyto možnosti: i) zahrnout CCS do systému pro obchodování s emisemi a umožnit trhu s uhlíkem, aby sám určil praktické využití této metody; a ii) vedle možnosti i) uložit CCS od určitého data jako povinné (stejně tak nezbytnou modernizaci). Povinné CCS stimuluje k včasnějšímu zavedení, ale za cenu značných vícenákladů; bude-li realizace ponechána na trhu s uhlíkem, bude CCS zavedeno, pokud a až to bude nákladově efektivní. Prozatím bylo rozhodnuto neuložit CCS jako povinné.

Komise provedla posouzení dopadů uvedené v pracovním programu; zpráva o něm je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/environment/climat/ccs/index_en.htm.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh zajišťuje, že zachycování CO₂ se řídí směrnicí 96/61/ES a zachycování stejně jako přeprava CO₂ produktovody se řídí směrnicí 85/337/EHS. Jeho hlavním cílem je však právní úprava skladování CO₂ a odstranění překážek skladování CO₂ v platných právních předpisech.

Právní základ

Ustanovení čl. 175 odst. 1

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné působnosti Společenství.

Členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout cílů návrhu z tohoto důvodu / těchto důvodů:

Činnost členských států samotných by nedostačovala k zajištění srovnatelně vysoké celkové úrovně environmentální integrity skladování CO₂ v Evropě. Činnost na úrovni členských států by nedokázala pokrýt povolování přeshraničních úložišť ani zajistit rovný přístup k dopravní a skladovací síti v Evropě. Stanovování podmínek povolení a podmínek pro přesun odpovědnosti za úložiště na stát na úrovni členských států by také mohlo vést k narušení hospodářské soutěže.

Zachycený a uložený CO₂ se bude v rámci systému pro obchodování s emisemi považovat za neemitovaný. Pokud by nebyla v celé Evropě zajištěna srovnatelná bezpečnost skladování, došlo by k narušení trhu s uhlíkem a nepodařilo by se dosáhnout cílů členských států v oblasti klimatu.

Cíle navrhované činnosti mohou být lépe dosaženy Společenstvím z tohoto důvodu / těchto důvodů:

Činnost EU může zajistit jednotný přístup ke zmíněným problémům díky zavedení jednotných povolovacích podmínek, společné podmínky pro převod odpovědnosti na stát, ustanovení o rovném přístupu k přepravě a skladování a ustanovení pro povolování přeshraničních úložišť. Lze zajistit jednotnou vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví v celé Evropě a zabránit narušení trhu s uhlíkem.

Tento přístup je v souladu s předchozími případy v jiných oblastech, neboť činnosti se srovnatelným rizikem pro životní prostředí a důsledky pro hospodářskou soutěž (například skládky odpadů) jsou z podobných důvodů také regulovány na úrovni EU.

Požadavky na povolování, provozování a sledování a uzavírání se omezují na ty, které jsou zapotřebí k zajištění srovnatelné úrovně ochrany životního prostředí

v celé EU. Další opatření se omezují na oblasti, kde by činnost na úrovni členských států mohla vést k narušení hospodářské soutěže: převod odpovědnosti na stát, finanční ustanovení týkající se závazků a přístup k přepravní a skladovací síti.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu / těchto důvodů:

Navrhovaným právním nástrojem je směrnice, neboť návrh stanovuje cíle a obecné požadavky na skladování CO₂, zatímco podrobnosti týkající se provádění ponechává na členských státech.

Požadavky na povolování úložišť a požadavky na charakterizaci, sledování a uzavírání představují ustanovení nezbytná pro zajištění environmentální integrity a předcházení rizikům narušení hospodářské soutěže. Zejména požadavky na výběr a sledování úložišť musejí být dostatečně podrobné, aby byla hned od počátku zajištěna nejvyšší úroveň ochrany životního prostředí a důvěry veřejnosti. Přezkum povolení Komisí je oprávněný vzhledem ke zvýšení důvěry v bezpečnost první generace úložišť a vzhledem ke zkušenostem s charakterizací a sledování úložišť, které přinese. Tyto zkušenosti umožní Komisi zavést v patřičnou dobu další prováděcí pravidla nebo obecné pokyny. Komise do roku 2015 posoudí trvání potřeby přezkumu povolení a může navrhnout vhodná opatření.

Volba nástrojů

Navrhované nástroje: směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu / těchto důvodů:

Povolovací režim musí být právně závazný, aby zajistil požadovanou úroveň ochrany životního prostředí. Nařízení není přiměřeným prostředkem, protože požadavky jsou specifikovány tak, že je provádění ponecháno na uvážení členským státům.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Přezkum povolovacích rozhodnutí Komisí přinese rozpočtové důsledky ve výši cca 0,76 milionu EUR ročně.

5. DALŠÍ INFORMACE

Zjednodušení

Návrh umožňuje zjednodušení právních předpisů a správních postupů veřejných orgánů (na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni).

Bez přijetí opatření by se na CCS mohla uplatnit řada právních předpisů

o odpadech, vodách a průmyslových emisích a situace by byla právně nejistá. Tento návrh jasně stanoví, jaká ustanovení platných právních předpisů by se měla vztahovat na konkrétní aspekty procesu zachycování a skladování oxidu uhličitého.

Namísto nutnosti přizpůsobit právní předpisy pro vody, odpady a průmyslové emise provedené do vnitrostátních právních předpisů bude pro účely regulace skladování CO₂ postačovat jediný předpisový rámec.

Návrh je zahrnut v legislativním a pracovním programu Komise pod značkou 2007/ENV/004.

Srovnávací tabulka

Členské státy jsou povinny sdělit Komisi znění vnitrostátních předpisů, kterými se směrnice provádí, a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a ustanoveními této směrnice.

Evropský hospodářský prostor

Navrhovaný akt spadá do oblasti, která se týká EHP, a je ho tedy třeba vztáhnout na Evropský hospodářský prostor.

Podrobné vysvětlení návrhu

Kapitola 1 se týká předmětu, oblasti působnosti a definic. Tyto články zejména stanoví, že účelem geologického skladování je trvalé zadržení a že skladování ve vodním sloupci je zakázáno.

Kapitola 2 se týká výběru úložišť a povolení k průzkumu a objasňuje, že členské státy stanoví oblasti, které budou poskytnuty pro skladování, a podmínky pro využívání úložišť, a obsahuje ustanovení upravující průzkum.

Kapitola 3 se týká povolení ke skladování. Článek 10 umožňuje přezkum návrhů povolení rozhodnutí Komisí. Komise může vydat stanovisko, které příslušný orgán vezme v úvahu při rozhodování o udělení povolení. Dalším důležitým ustanovením v této souvislosti je vztahování směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (85/337/EHS ve znění směrnice 97/11/ES) v čl. 29 odst. 1 písm. b) na úložiště CO₂, což zajišťuje posouzení dopadů a veřejnou konzultaci.

Kapitola 4 se týká povinností souvisejících s provozováním a uzavřením a povinností po uzavření, včetně kritérií pro přijímání CO₂, povinností týkajících se sledování a podávání zpráv, kontrol, opatření v případě nesrovnalostí a/nebo úniku, povinností při uzavírání a po uzavření a poskytnutí finanční záruky.

Kapitola 5 obsahuje ustanovení upravující přístup k přepravě a skladování. Kapitola 6 obsahuje obecná ustanovení o příslušném orgánu, přeshraniční spolupráci, pokutách, podávání zpráv, změnách a platných postupech projednávání ve výborech. Kapitola 7 shrnuje potřebné změny jiných právních předpisů, včetně nezbytných úprav právních předpisů o vodách a odpadech, a kapitola 8 obsahuje standardní závěrečná ustanovení.

Příloha I stanoví podrobná kritéria pro požadavky na charakterizaci úložišť a posouzení rizik podle článku 4. Příloha II stanoví podrobná kritéria pro požadavky na sledování podle článku 13.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o geologickém skladování oxidu uhličitého a o změně směrnic Rady 85/337/EHS, 96/61/ES, směrnic 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Hlavním cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu⁵, je docílit stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na takové úrovni, která umožní předcházet nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému.
- (2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí zřízený rozhodnutím č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí⁶ stanoví změnu klimatu jako prioritní oblast činnosti. Program uznává závazek Společenství dosáhnout do roku 2008 až 2012 snížení emisí skleníkových plynů o 8 % v porovnání s hodnotami z roku 1990 a skutečnost, že

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁵ Úř. věst. L 33, 07.2.1994, s. 11.

⁶ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

v dlouhodobém výhledu bude třeba snížit emise skleníkových plynů přibližně o 70 % v porovnání s hodnotami z roku 1990.

- (3) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 „Omezení celosvětové změny klimatu na dva stupně Celsia – Postup do roku 2020 a na další období“⁷ objasňuje, že pro snížení celosvětových emisí skleníkových plynů do roku 2050 o 50 % je třeba snížit emise v rozvinutých zemích o 30 % do roku 2020 a o 60–80 % do roku 2050, že toto snížení je technicky proveditelné a že přínosy mnohonásobně převýší hospodářské náklady, ale pro dosažení tohoto cíle je třeba využít všechny zmírňující alternativy.
- (4) Jednou z metod umožňujících zmírnění změny klimatu je zachycování a geologické skladování oxidu uhličitého (CCS). Tato metoda spočívá v zachycování oxidu uhličitého (CO₂) z průmyslových zařízení, jeho přepravě na úložiště a jeho injektování do vhodné geologické formace za účelem trvalého uložení.
- (5) Druhý evropský program pro změnu klimatu (ECCP II), který byl zřízen sdělením Komise ze dne 9. února 2005 „Jak zvítězit v boji proti celosvětové změně klimatu“⁸ za účelem vypracování a prozkoumání budoucí politiky Společenství v oblasti klimatu, zřídil pracovní skupinu pro zachycování a geologické skladování uhlíku. Úkolem této pracovní skupiny bylo prozkoumat CCS jako prostředek k omezení změny klimatu. Pracovní skupina vydala podrobnou zprávu na téma předpisového rámce, která byla přijata v červnu 2006. Zpráva zdůraznila, že je třeba vypracovat politiku i právní rámce pro CCS, a vyzvala Komisi, aby podnikla v této věci další šetření.
- (6) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 „Udržitelná výroba energie z fosilních paliv: dosažení téměř nulových emisí z uhlí po roce 2020“⁹ znovu zdůraznilo potřebu předpisového rámce založeného na integrovaném posuzování rizik úniku CO₂, včetně požadavků na výběr lokalit s cílem minimalizovat riziko úniku, požadavků na režimy sledování a podávání zpráv za účelem kontroly uložení a zjednáání vhodné nápravy případných vzniklých škod. Toto sdělení stanovilo akční plán pro Komisi v této oblasti pro rok 2007 obsahující požadavek vypracovat rámec pro řádné řízení CCS, včetně práce na předpisovém rámci, motivačním rámci a programech podpory i vnějších prvků (technologické spolupráce v otázce CCS s klíčovými zeměmi).
- (7) Evropská rada na svém zasedání ve dnech 8. a 9. března 2007 rovněž vybídla členské státy a Komisi k posílení výzkumu a vývoje a vypracování nezbytného technického, hospodářského a předpisového rámce za účelem odbourání existujících právních překážek a zahájení environmentálně bezpečného praktického využívání metody CCS v nových tepelných elektrárnách, pokud možno do roku 2020¹⁰.
- (8) Na mezinárodní úrovni byly odstraněny právní překážky geologického skladování CO₂ v geologických formacích pod mořským dnem přijetím příslušných rámců pro řízení rizik, a to jak na základě Úmluvy o zabránění námořního znečištění ukládáním odpadů a jiných látek (londýnská úmluva z roku 1972), tak na základě Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (úmluva OSPAR).

⁷ KOM(2007) 2 v konečném znění

⁸ KOM(2005) 35 v konečném znění

⁹ KOM(2006) 843 v konečném znění

¹⁰ Dokument Rady č. 7224/07

- (9) Smluvní strany londýnského protokolu z roku 1996 k londýnské úmluvě z roku 1972 přijaly v roce 2006 změny protokolu. Tyto změny povolují a upravují skladování toků CO₂ zachycených z průmyslových procesů v geologických formacích pod mořským dnem.
- (10) Smluvní strany úmluvy OSPAR přijaly v roce 2007 změny příloh úmluvy, které povolují skladování CO₂ v geologických formacích pod mořským dnem, rozhodnutí zajišťující environmentálně bezpečné skladování toků oxidu uhličitého v geologických formacích a pokyny OSPAR pro posuzování a řízení rizik této činnosti. Vzhledem k možným nepříznivým účinkům přijaly rovněž rozhodnutí o zákazu ukládání CO₂ do vodního sloupce moře a na mořské dno.
- (11) Na úrovni Společenství je již v platnosti řada právních aktů pro řízení některých environmentálních rizik CCS, zejména s ohledem na zachycování a přepravu CO₂, a tyto právní akty by se měly dle možností použít.
- (12) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (IPPC)¹¹ pro některé průmyslové činnosti je vhodná pro regulaci rizik zachycování CO₂, a měla by se proto použít na zachycování toků CO₂ ze zařízení, na něž se tato směrnice vztahuje, za účelem geologického skladování.
- (13) Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí¹² by se měla použít na zachycování a přepravu toků CO₂ za účelem geologického skladování. Měla by se též použít na úložiště podle této směrnice.
- (14) Tato směrnice by se měla vztahovat na geologická úložiště CO₂ na území členských států, jejich výlučné hospodářské zóny a jejich kontinentální šelfy. Tato směrnice by se neměla vztahovat na výzkumné projekty. Měla by se však vztahovat na demonstrační projekty s celkovou zamýšlenou ukládanou kapacitou 100 kilotun nebo vyšší. Tato mezní hodnota se jeví jako vhodná i pro účely dalších platných právních předpisů Společenství. Skladování CO₂ v geologických formacích zasahujících mimo územní oblast působnosti této směrnice a skladování CO₂ ve vodním sloupci by neměly být povoleny.
- (15) Členské státy by si měly ponechat právo rozhodovat o oblastech na svém území, z nichž lze vybírat úložiště. Výběr vhodného úložiště je velmi důležitý, aby bylo možné zajistit stoprocentní zadržení CO₂ na neomezenou dobu. Jako úložiště by proto měla být vybrána jediné taková lokalita, kde nehrozí významné riziko úniku a kde v žádném případě není pravděpodobný výskyt jakýchkoli významných dopadů na životní prostředí nebo zdraví. Toto by mělo být stanoveno prostřednictvím charakterizace a posouzení potenciálního úložného komplexu na základě stanovených požadavků.
- (16) Členské státy by měly stanovit, v kterých případech je zapotřebí provést průzkum za účelem získání informací potřebných pro výběr úložiště. Pro provedení tohoto

¹¹ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

¹² Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

průzkumu by mělo být vyžadováno povolení. Členské státy by měly zajistit, aby postupy pro udělování povolení k průzkumu byly přístupné všem subjektům disponujícím potřebnými kapacitami a aby povolení byla udělována na základě objektivních, veřejně oznámených kritérií. S cílem chránit a podporovat investice do průzkumu by povolení k průzkumu měla být udělována na oblast omezeného objemu a na omezené období, během něhož by měl mít držitel povolení výhradní právo dotýčný potenciální úložný komplex pro CO₂ prozkoumat. Členské státy by měly zajistit, aby během tohoto období nebyla povolena žádná protichůdná využití daného geologického komplexu.

- (17) Úložiště by neměla být provozována bez povolení ke skladování. Povolení ke skladování by měla být klíčovým nástrojem zajišťujícím dodržování zásadních požadavků směrnice a provádění geologického skladování způsobem bezpečným pro životní prostředí.
- (18) Všechny návrhy povolení ke skladování by měly být předkládány Komisi, aby k nim mohla ve lhůtě šesti měsíců od předložení vydat stanovisko. Příslušné vnitrostátní orgány by měly toto stanovisko vzít při rozhodování o udělení povolení v úvahu a případné odchýlení od stanoviska Komise by měly zdůvodnit. Tento přezkum na úrovni Společenství by měl pomoci zajistit jednotnost provádění požadavků směrnice ve Společenství a měl by též zvýšit důvěru veřejnosti v metodu CCS, zejména v počáteční fázi provádění směrnice.
- (19) Příslušný orgán by měl přezkoumat a dle potřeby aktualizovat nebo odebrat povolení ke skladování mimo jiné tehdy, pokud mu byly nahlášeny významné nesrovnalosti nebo úniky, pokud zprávy předložené provozovateli nebo provedené kontroly svědčí o nedodržení podmínek povolení nebo pokud se dozví o jakémkoli jiném nedodržení podmínek povolení ze strany provozovatele. Po odebrání povolení by měl příslušný orgán buď vydat nové povolení, nebo úložiště uzavřít. Do té doby by měl příslušný orgán převzít odpovědnost za úložiště, včetně všech z toho vyplývajících právních závazků. Úhradu vzniklých nákladů by měl v maximální možné míře nárokovat od bývalého provozovatele.
- (20) Je nezbytné uložit omezení týkající se složení toku CO₂, která jsou v souladu s primárním účelem geologického skladování, jímž je oddělit emise CO₂ od ovzduší, a která vycházejí z rizik, jež může představovat znečištění toku pro bezpečnost a ochranu přepravní a skladovací sítě. Z tohoto důvodu by se mělo složení toku CO₂ kontrolovat před jeho injektováním a uložením.
- (21) Pro účely posouzení, zda se injektovaný CO₂ chová podle očekávání, zda nedochází k migraci nebo úniku a zda má případný zjištěný únik škodlivé účinky na životní prostředí nebo lidské zdraví, je zapotřebí provádět sledování. Za tímto účelem by měly členské státy zajistit, aby během provozní fáze provozovatel sledoval úložný komplex a injektážní zařízení na základě plánu sledování vypracovaného podle konkrétních požadavků na sledování. Plán by se měl předkládat příslušnému orgánu ke schválení.
- (22) Provozovatel by měl příslušnému orgánu podávat nejméně jednou ročně zprávy, mimo jiné o výsledcích sledování. Členské státy by navíc měly zavést systém kontrol zajišťujících, aby úložiště byla provozována v souladu s požadavky této směrnice.

- (23) Jsou zapotřebí ustanovení upravující odpovědnost za škodu na místním životním prostředí a klimatu vzniklou v případě, že by se nepodařilo docílit trvalého zadržení. Odpovědnost za škodu na životním prostředí (poškození chráněných druhů a přírodních stanovišť, vody a půdy) je upravena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí¹³, která by se měla použít na provozování úložišť podle této směrnice. Odpovědnost za škody na klimatu způsobené úniky je upravena zahrnutím úložišť do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES¹⁴, která vyžaduje vyřazení povolenek na emise v případě emisí vzniklých únikem. Tato směrnice by navíc měla uložit provozovateli povinnost podniknout nápravná opatření v případě významných nesrovnalostí nebo úniků na základě plánu nápravných opatření předloženého příslušnému vnitrostátnímu orgánu a schváleného tímto orgánem. Neprijme-li provozovatel nezbytná nápravná opatření, měl by tato opatření přijmout příslušný orgán, který by měl požadovat úhradu nákladů od provozovatele.
- (24) Úložiště by mělo být uzavřeno, jsou-li splněny příslušné podmínky stanovené v povolení, na žádost provozovatele po schválení příslušným orgánem nebo tehdy, pokud příslušný orgán rozhodne o uzavření po odebrání povolení ke skladování.
- (25) Provozovatel by měl i po uzavření úložiště zůstat odpovědný za údržbu, sledování a kontrolu, podávání zpráv a přijímání nápravných opatření podle požadavků této směrnice, a to na základě plánu činnosti po uzavření předloženého příslušnému orgánu a schváleného tímto orgánem, a dále za plnění všech následných závazků podle jiných platných právních předpisů Společenství, až do převodu odpovědnosti za úložiště na příslušný orgán.
- (26) Odpovědnost za úložiště, včetně všech následných závazků, by měla být převedena na příslušný orgán, jestliže a až budou všechny dostupné důkazy nasvědčovat tomu, že uložený CO₂ bude zcela zadržen na neomezenou dobu. Za tímto účelem by měl provozovatel vypracovat zprávu dokládající splnění tohoto kritéria a předložit ji příslušnému orgánu ke schválení převodu odpovědnosti. Všechny návrhy rozhodnutí o schválení by měly být předkládány Komisi, aby k nim mohla ve lhůtě šesti měsíců od předložení vydat stanovisko. Vnitrostátní orgány by měly toto stanovisko vzít při rozhodování o schválení převodu v úvahu a případné odchylení od stanoviska Komise by měly zdůvodnit. Stejně jako přezkum návrhů povolení ke skladování na úrovni Společenství by měl i přezkum návrhů rozhodnutí o schválení převodu odpovědnosti pomoci zajistit jednotnost provádění požadavků směrnice ve Společenství a měl by též zvýšit důvěru veřejnosti v metodu CCS, zejména v počáteční fázi provádění směrnice.
- (27) Po převodu odpovědnosti by mělo být umožněno ukončit sledování, které by nicméně mělo být obnoveno, dojde-li k odhalení úniků nebo významných nesrovnalostí.

¹³ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

¹⁴ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18).

Po převodu odpovědnosti by příslušný orgán neměl požadovat úhradu vynaložených nákladů od bývalého provozovatele.

- (28) Mělo by být poskytnuto finanční zajištění, které zvýší důvěru v reálnost splnění povinností při uzavírání a po uzavření, závazků plynoucích ze začlenění do oblastí působnosti směrnice 2003/87/ES a závazků plynoucích z této směrnice v souvislosti s přijetím nápravných opatření v případě významných nesrovnalostí nebo úniků. Členské státy by měly zajistit, aby žadatel před podáním žádosti o povolení poskytl finanční zajištění ve formě finanční záruky nebo jiného rovnocenného nástroje.
- (29) Přístup k přepravním sítím a úložištím pro CO₂ by se mohl stát podmínkou pro vstup na vnitřní trh s elektřinou a teplem nebo konkurenceschopnou existenci na něm, v závislosti na relativních cenách uhlíku a CCS. Z tohoto důvodu je vhodné učinit opatření umožňující potenciálním uživatelům získat tento přístup. To by mělo být provedeno způsobem, který stanoví každý členský stát s uplatněním cílů rovného a otevřeného přístupu a s přihlédnutím mimo jiné k přepravní a skladovací kapacitě, která je k dispozici nebo která může být přiměřeně zajištěna, a dále s přihlédnutím k podílu svých celkových závazků v souvislosti s omezením emisí CO₂ dle mezinárodních právních aktů a právních předpisů Společenství, který členský stát zamýšlí splnit prostřednictvím zachycování a geologického skladování CO₂. Členské státy by měly dále vytvořit mechanismy pro urovnávání sporů umožňující urychlené urovnání sporů ohledně přístupu k přepravním sítím a úložištím pro CO₂.
- (30) Jsou zapotřebí ustanovení zajišťující, aby v případech přeshraniční přepravy CO₂, přeshraničních úložišť nebo přeshraničních úložných komplexů příslušné orgány dotčených členských států plnily požadavky této směrnice a všech ostatních právních předpisů Společenství společně.
- (31) Příslušný orgán by měl vytvořit a vést rejstřík všech uzavřených úložišť a okolních úložných komplexů, včetně map jejich prostorového rozsahu, které vezmou příslušné vnitrostátní orgány v úvahu při příslušných postupech v souvislosti s plánováním a povolováním. Tento rejstřík by měl být zároveň oznamován Komisi.
- (32) Členské státy by měly předkládat zprávy o provádění této směrnice na základě dotazníků vypracovaných Komisí podle směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí¹⁵.
- (33) Členské státy by měly stanovit prováděcí pravidla k sankcím použitelným na porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (34) Opatření Společenství nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹⁶.

¹⁵ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

¹⁶ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (35) Směrnice 85/337/EHS by měla být pozměněna tak, aby se vztahovala na zachycování a přepravu toků CO₂ za účelem geologického skladování a dále na úložiště podle této směrnice. Směrnice 96/61/ES by měla být pozměněna tak, aby se vztahovala na zachycování toků CO₂ za účelem geologického skladování ze zařízení, na něž se vztahuje uvedená směrnice. Směrnice 2004/35/ES by měla být pozměněna tak, aby se vztahovala na provozování úložišť dle této směrnice.
- (36) Přijetí této směrnice by mělo zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví před riziky, jež představuje geologické skladování CO₂. Z tohoto důvodu by měly být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech¹⁷ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů¹⁸ pozměněny a z oblasti jejich působnosti vyloučen CO₂ zachycovaný a přepravovaný za účelem geologického skladování. Dále by měla být pozměněna směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky¹⁹, tak, aby umožňovala injektování CO₂ do hlubinných zásobníků slané vody (salinické aquifery) za účelem geologického skladování.
- (37) Pro přechod na nízkouhlíkovou (*low-carbon*) výrobu energie je zapotřebí realizovat takové nové investice do výroby energie z fosilních paliv, které umožní významné snížení emisí. Z tohoto důvodu by měla být pozměněna směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení²⁰ a rozšířena o požadavek, aby všechna spalovací zařízení, pro která bylo původní stavební povolení nebo původní povolení k provozu uděleno po vstupu této směrnice v platnost, měla v místě instalace vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachycování a stlačování CO₂ a aby se posuzovala dostupnost vhodných úložišť a přepravních sítí a dále technická proveditelnost modernizace umožňující zachycování CO₂.
- (38) Protože cíle navrhované činnosti, totiž vytvoření právního rámce upravujícího environmentální rizika CCS, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jej proto být vzhledem k rozsahu a dopadu této činnosti lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (39) Použitím této směrnice nejsou dotčeny články 87 a 88 Smlouvy o ES,

¹⁷ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

¹⁸ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1379/2007 (Úř. věst. L 309, 27.11.2007, s. 7).

¹⁹ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, p. 1).

²⁰ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1 *Předmět a účel*

1. Tato směrnice vytváří právní rámec pro geologické skladování oxidu uhličitého (dále jen „CO₂“).
2. Účelem geologického skladování je trvalé zadržení CO₂ takovým způsobem, který znemožňuje nebo co možná nejvíce omezuje negativní účinky na životní prostředí a případné následné riziko pro lidské zdraví.

Článek 2 *Oblast působnosti a zákaz*

1. Tato směrnice se vztahuje na geologické skladování CO₂ na území členských států, jejich výlučné hospodářské zóny a jejich kontinentální šelfy ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS).
2. Tato směrnice se nevztahuje na geologické skladování CO₂ prováděné za účelem výzkumu, vývoje nebo testování nových výrobků a postupů.
3. Skladování CO₂ v geologických formacích zasahujících mimo územní oblast stanovenou v odstavci 1 není dovoleno.
4. Skladování CO₂ ve vodním sloupci není dovoleno.

Článek 3 *Definice*

Pro účely této směrnice se:

- (1) „geologickým skladováním CO₂“ rozumí injektování toků CO₂ do podzemních geologických formací a jejich skladování v těchto formacích;
- (2) „vodním sloupcem“ rozumí vertikálně souvislá masa vody od hladiny po dnové sedimenty vodního útvaru;
- (3) „úložištěm“ rozumí konkrétní geologická formace užívaná ke geologickému skladování CO₂;
- (4) „geologickou formací“ rozumí litostratigrafická jednotka, v níž lze nalézt a zmapovat různé vrstvy hornin;
- (5) „únikem“ rozumí jakékoli uvolnění CO₂ z úložného komplexu;

- (6) „úložným komplexem“ rozumí úložiště a okolní geologické území, které může mít vliv na celkovou nedotčenost skladování a bezpečnost skladování (tj. druhotné zádržné formace);
- (7) „průzkumem“ rozumí posouzení potenciálních úložných komplexů s pomocí přesně stanoveného postupu zahrnujícího činnosti jako provedení geologických průzkumů fyzikálními a chemickými prostředky a provedení vrtů za účelem získání geologických informací o vrstvách v potenciálním úložném komplexu;
- (8) „povolením k průzkumu“ rozumí písemné a zdůvodněné rozhodnutí povolující průzkum, vydané příslušným orgánem podle požadavků této směrnice;
- (9) „provozovatelem“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, soukromá nebo veřejná, která provozuje nebo řídí úložiště nebo již byla svěřena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou stránkou provozu úložiště podle vnitrostátních právních předpisů. Tato osoba se může v období od příprav na skladování do fáze po uzavření změnit;
- (10) „povolením ke skladování“ rozumí písemné a zdůvodněné rozhodnutí povolující geologické skladování CO₂ v úložišti, vydané příslušným orgánem podle požadavků této směrnice;
- (11) „významnou změnou“ rozumí změna, která může mít významné dopady na životní prostředí;
- (12) „tokem CO₂“ rozumí tok látek vzniklý z procesů zachycování oxidu uhličitého;
- (13) „odpadem“ rozumí látky definované jako odpad v čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/12/ES;
- (14) „oblakem CO₂“ rozumí rozptylový objem CO₂ v geologické formaci;
- (15) „migrací“ rozumí pohyb CO₂ uvnitř úložného komplexu;
- (16) „významnou nesrovnalostí“ rozumí jakákoli nesrovnalost během procesu injektování nebo ukládání nebo ve stavu úložiště samotného, která znamená riziko úniku;
- (17) „nápravnými opatřeními“ rozumí jakákoli opatření přijatá k nápravě významných nesrovnalostí nebo zlikvidování úniků s cílem předejít uvolnění nebo minimalizovat uvolnění CO₂ z úložného komplexu;
- (18) „uzavřením“ úložiště CO₂ rozumí definitivní ukončení injektáže CO₂ do daného úložiště;
- (19) výrazem „po uzavření“ rozumí období po uzavření úložiště, včetně období po převodu odpovědnosti na příslušný orgán;
- (20) „přepravní sítí“ rozumí síť produktovodů určených k přepravě CO₂ na úložiště, včetně připojených převáděčů.

KAPITOLA 2

Výběr lokalit pro úložiště a povolení k průzkumu

Článek 4

Výběr lokalit pro úložiště

1. Členské státy si ponechávají právo určit oblasti, z nichž mohou být podle požadavků této směrnice vybrána úložiště.
2. Jako úložiště se vybere pouze geologická formace, u níž za navrhovaných podmínek užívání nehrozí významné riziko úniku a kde není pravděpodobný výskyt jakýchkoli významných negativních dopadů na životní prostředí nebo zdraví.
3. Vhodnost geologické formace pro použití jako úložiště se určí prostřednictvím charakterizace a posouzení potenciálního úložného komplexu a okolní oblasti na základě kritérií stanovených v příloze I.

Článek 5

Povolení k průzkumu

1. Stanoví-li členské státy, že je zapotřebí provést průzkum za účelem získání informací potřebných pro výběr úložiště podle článku 4, zajistí, aby žádný takový průzkum neproběhl bez povolení k průzkumu.
2. Členské státy zajistí, aby postupy pro udělování povolení k průzkumu byly přístupné všem subjektům disponujícím potřebnými kapacitami a aby povolení byla udělována na základě objektivních, veřejně oznámených kritérií.
3. Povolení k průzkumu se udělují na oblast omezeného objemu a maximálně na dobu dvou let s možností jednoho prodloužení maximálně o dva roky.
4. Držitel povolení k průzkumu má výhradní právo prozkoumat dotýčný potenciální úložný komplex pro CO₂. Členské státy zajistí, aby během období platnosti povolení nebyla povolena žádná protichůdná využití daného komplexu.

KAPITOLA 3

Povolení ke skladování

Článek 6

Povolení ke skladování

1. Členské státy zajistí, aby žádné úložiště nebylo provozováno bez povolení ke skladování.
2. Členské státy zajistí, aby postupy pro udělování povolení ke skladování byly přístupné všem subjektům disponujícím potřebnými kapacitami a aby povolení byla udělována na základě objektivních, veřejně oznámených kritérií.

Článek 7
Žádosti o povolení ke skladování

Žádosti o povolení ke skladování podávané příslušnému orgánu obsahují tyto informace:

- (1) jméno a adresu žadatele a potenciálního provozovatele, není-li totožný s žadatelem;
- (2) doklad o odborné způsobilosti žadatele nebo potenciálního provozovatele;
- (3) charakterizaci úložiště a úložného komplexu a posouzení předpokládané bezpečnosti skladování podle čl. 4 odst. 2 a 3;
- (4) celkové množství CO₂, které má být injektováno a uloženo, a dále potenciální zdroje, složení toků CO₂ a rychlost injektáže;
- (5) navrhovaný plán sledování podle čl. 13 odst. 2;
- (6) navrhovaný plán nápravných opatření podle čl. 16 odst. 2;
- (7) navrhovaný předběžný plán činností po uzavření podle čl. 17 odst. 3;
- (8) informace poskytované podle článku 5 směrnice 85/337/EHS;
- (9) doklad o finanční záruce nebo jiném rovnocenném nástroji dle požadavků článku 19.

Článek 8
Podmínky pro povolení ke skladování

Příslušný orgán vydá povolení ke skladování pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- (1) příslušný orgán se ujistí, že:
 - a) jsou splněny všechny relevantní požadavky této směrnice;
 - b) správa úložiště bude v rukou fyzické osoby, která je dostatečně odborně způsobilá a spolehlivá pro správu úložiště; je zajištěn profesionální a odborný rozvoj a odborná příprava této osoby a všech pracovníků;
- (2) Komise vydala stanovisko k návrhu povolení podle čl. 10 odst. 1;
- (3) příslušný orgán vzal toto stanovisko v úvahu podle čl. 10 odst. 2.

Článek 9
Obsah povolení ke skladování

Povolení obsahují:

- (1) jméno a adresu provozovatele;
- (2) přesné umístění a vymezení úložiště a úložného komplexu;

- (3) celkové množství CO₂, které smí být geologicky skladováno, a maximální rychlost injektáže;
- (4) požadavky na složení toku CO₂ a postup přijímání CO₂ podle článku 12 a v případě potřeby další požadavky na injektáž a skladování;
- (5) schválený plán sledování, povinnost tento plán provádět a požadavky na jeho aktualizaci podle článku 13 a dále požadavky na podávání zpráv podle článku 14;
- (6) požadavek oznámit příslušnému orgánu případné významné nesrovnalosti nebo úniky, schválený plán nápravných opatření a povinnost provádět tento plán nápravných opatření v případě významných nesrovnalostí nebo úniků podle článku 16;
- (7) podmínky uzavření a schválený předběžný plán činnosti po uzavření podle článku 17;
- (8) ustanovení týkající se změn, přezkumu, aktualizace a odebírání povolení ke skladování podle článku 11;
- (9) požadavek udržovat finanční záruku nebo jiný rovnocenný nástroj podle článku 19.

Článek 10

Přezkum návrhů povolení ke skladování Komisi

1. Členské státy informují Komisi o všech návrzích povolení ke skladování, žádostech o povolení a případných dalších materiálech, které bral příslušný orgán v úvahu při přijímání návrhu svého rozhodnutí. Ve lhůtě šesti měsíců od předložení návrhů povolení k nim může Komise vydat své stanovisko.
2. Příslušný orgán oznámí konečné rozhodnutí Komisi a pokud se jeho rozhodnutí odchyluje od stanoviska Komise, uvede své důvody.

Článek 11

Změny, přezkum, aktualizace a odebírání povolení ke skladování

1. Provozovatel oznámí příslušnému orgánu případné změny plánované v provozu úložiště. Příslušný orgán případně aktualizuje povolení ke skladování nebo podmínky povolení.
2. Členské státy zajistí, aby nebyla provedena žádná významná změna bez vydání nového povolení ke skladování podle této směrnice.
3. Příslušný orgán přezkoumá a dle potřeby aktualizuje nebo odebere povolení ke skladování:
 - a) pokud mu byly nahlášeny významné nesrovnalosti nebo úniky podle čl. 16 odst. 1;

- b) pokud zprávy předložené podle článku 14 nebo environmentální kontroly provedené podle článku 15 svědčí o nedodržení podmínek povolení nebo rizicích významných nesrovnalostí nebo úniků;
 - c) pokud se dozví o jakémkoli jiném nedodržení podmínek povolení ze strany provozovatele;
 - d) aniž jsou dotčena písm. a) až c), každých pět let.
4. Po odebrání povolení podle odstavce 3 příslušný orgán buď vydá nové povolení ke skladování, nebo úložiště uzavře podle čl. 17 odst. 1 písm. c). Do vydání nového povolení ke skladování příslušný orgán přebírá odpovědnost za úložiště, včetně všech z toho vyplývajících právních závazků. Úhradu případných vzniklých nákladů si příslušný orgán vyžádá v maximální možné míře od bývalého provozovatele.

KAPITOLA 4

Provoz, povinnosti při uzavírání a po uzavření

Článek 12

Kritéria a postup pro přijímání toku CO₂

1. Tok CO₂ musí být tvořen z naprosté většiny oxidem uhličitým. Nesmí do něj proto být přidán žádný odpad ani jiné látky za účelem zbavení se tohoto odpadu nebo jiných látek. Tok CO₂ nicméně může obsahovat náhodně přidružené látky ze zdroje či procesu zachycování nebo injektáže. Koncentrace těchto látek musí být pod úrovněmi, které by nepříznivě ovlivnily neporušenost úložiště a příslušné přepravní infrastruktury a představovaly významné riziko pro životní prostředí nebo byly v rozporu s platnými právními předpisy Společenství.
2. Členské státy zajistí, aby při injektáži a ukládání toku CO₂:
- a) provozovatel mohl v okamžiku dodání nebo v okamžiku dodání první z řady dodávek prokázat prostřednictvím vhodné dokumentace, že dotyčný tok CO₂ může být podle podmínek stanovených v povolení v úložišti přijat a že splňuje kritéria týkající se složení stanovená v odstavci 1;
 - b) provozovatel vedl evidenci množství a charakteristik dodaných toků CO₂ s uvedením původu, složení a totožnosti výrobců a přepravců těchto toků.

Článek 13

Sledování

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel prováděl sledování injektážních zařízení, úložného komplexu (včetně oblaku CO₂, je-li to možné) a dle potřeby okolního prostředí za účelem:
- a) srovnání skutečného chování CO₂ v úložišti s chováním modelovým;
 - b) odhalení migrace CO₂;

- c) odhalení úniku CO₂;
- d) odhalení významných nežádoucích účinků na okolní prostředí, lidské populace nebo uživatele okolní biosféry;
- e) posouzení účinnosti případných nápravných opatření přijatých podle článku 16;
- f) posouzení, zda bude uložený CO₂ zcela zadržen na neomezenou dobu.

2. Sledování se provádí podle plánu sledování vypracovaného provozovatelem podle požadavků stanovených v příloze II, předloženého příslušnému orgánu a schváleného příslušným orgánem podle čl. 7 odst. 5 a čl. 9 odst. 5. Plán se aktualizuje podle požadavků stanovených v příloze II a v každém případě každých pět let, aby se zohlednil technický rozvoj. Aktualizované plány se opět předkládají příslušnému orgánu ke schválení.

Článek 14 Podávání zpráv

V intervalech, které stanoví příslušný orgán, a v každém případě nejméně jednou ročně předkládá provozovatel příslušnému orgánu:

- (1) všechny výsledky sledování podle článku 13 za dané období, o němž se podává zpráva;
- (2) množství a charakteristiky toků CO₂ dodaných v období, o němž se podává zpráva, s uvedením původu, složení a totožnosti výrobců a přepravců těchto toků zaevidovaných podle čl. 12 odst. 2 písm. b);
- (3) doklad o udržování finanční záruky podle článku 19 a čl. 9 odst. 9;
- (4) jakékoli další informace, které příslušný orgán považuje za důležité pro účely posouzení shody s podmínkami povolení a zvýšení znalostí o chování CO₂ v úložišti.

Článek 15 Kontroly

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly systém pravidelných a mimořádných kontrol všech úložišť spadajících do oblasti působnosti této směrnice za účelem kontroly a zlepšování shody s požadavky této směrnice a za účelem sledování účinků na životní prostředí.

2. Kontroly mohou zahrnovat činnosti jako návštěvy úložného komplexu včetně inspekci injektážních zařízení, posouzení injektáže a sledování činností prováděných provozovatelem a kontrola všech důležitých záznamů o úložišti vedených provozovatelem.

3. Pravidelné kontroly se provádějí nejméně jednou ročně. Prověřují příslušná zařízení pro injektáž a sledování a též celou paletu významných účinků úložného komplexu na životní prostředí.

4. Mimořádné kontroly se provádějí:

- a) jsou-li příslušnému orgánu oznámeny úniky nebo významné nesrovnalosti podle čl. 16 odst. 1;
 - b) nasvědčují-li zprávy podle článku 14 nedostatečnému dodržování podmínek povolení;
 - c) za účelem prošetření závažných environmentálních problémů;
 - d) v jiných situacích, když to příslušný orgán považuje za vhodné.
5. Po každé kontrole příslušný orgán vypracuje zprávu o výsledcích kontroly. Zpráva zhodnotí soulad s požadavky směrnice a uvede, zda jsou zapotřebí další opatření, či nikoli. Zpráva se předá dotyčnému provozovateli a do dvou měsíců od kontroly se zveřejní.

Článek 16

Opatření v případě významných nesrovnalostí nebo úniků

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel v případě významných nesrovnalostí nebo úniků tyto skutečnosti okamžitě oznámil příslušnému orgánu a přijal nezbytná nápravná opatření.
2. Nápravná opatření dle odstavce 1 se přijímají na základě plánu nápravných opatření předloženého příslušnému orgánu a schváleného příslušným orgánem podle čl. 7 odst. 6 a čl. 9 odst. 6.
3. Příslušný orgán může kdykoli provozovatele požádat o přijetí dalších nápravných opatření nebo nápravných opatření odlišných od opatření stanovených v plánu nápravných opatření. Může též kdykoli přijmout nápravná opatření sám a poté požadovat úhradu nákladů od provozovatele.
4. Nepřijme-li provozovatel nezbytná nápravná opatření, příslušný orgán přijme nezbytná nápravná opatření sám a vyžádá si úhradu nákladů od provozovatele.

Článek 17

Povinnosti při uzavírání a po uzavření

1. Úložiště nebo jeho část se uzavřou:
 - a) jsou-li splněny příslušné podmínky stanovené v povolení;
 - b) na žádost provozovatele po schválení příslušným orgánem;
 - c) pokud příslušný orgán rozhodne o uzavření po odebrání povolení ke skladování podle čl. 11 odst. 3.
2. Po uzavření úložiště podle odst. 1 písm. a) nebo b) zůstává provozovatel nadále odpovědný za údržbu, sledování, kontrolu, podávání zpráv a přijímání nápravných opatření podle požadavků této směrnice a dále za plnění všech následných závazků podle jiných platných právních předpisů Společenství, až do převodu odpovědnosti za úložiště na příslušný

orgán podle čl. 18 odst. 1 až 4. Provozovatel je dále povinen úložiště neprodyšně uzavřít a demontovat injektážní zařízení.

3. Povinnosti dle odstavce 2 jsou plněny na základě plánu činnosti po uzavření vypracovaného provozovatelem na základě osvědčených postupů a v souladu s požadavky stanovenými v příloze II bodě 2. Předběžný plán činnosti po uzavření se předkládá příslušnému orgánu a příslušný orgán jej schvaluje podle čl. 7 odst. 7 a čl. 9 odst. 7. Před uzavřením úložiště podle odst. 1 písm. a) nebo b) se předběžný plán činnosti po uzavření:

- a) dle potřeby aktualizuje, zejména s ohledem na osvědčené postupy;
- b) předloží příslušnému orgánu a
- c) příslušný orgán jej schválí jako konečný plán činnosti po uzavření.

4. Po uzavření úložiště podle odst. 1 písm. c) zůstává příslušný orgán odpovědný za údržbu, sledování, kontrolu a přijímání nápravných opatření podle požadavků této směrnice a dále za plnění všech následných závazků podle jiných platných právních předpisů Společenství. Požadavky na činnosti po uzavření dle této směrnice jsou plněny na základě předběžného plánu činnosti po uzavření předloženého příslušnému orgánu a schváleného příslušným orgánem podle čl. 7 odst. 7 a čl. 9 odst. 7, který se dle potřeby aktualizuje.

Článek 18 Převod odpovědnosti

1. Po uzavření úložiště podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b) se převádí odpovědnost za uzavřené úložiště, včetně všech následných právních závazků, na příslušný orgán z jeho vlastního podnětu nebo na žádost provozovatele, a to tehdy, když všechny dostupné důkazy nasvědčují tomu, že uložený CO₂ bude zcela zadržen na neomezenou dobu. Za tímto účelem provozovatel vypracuje zprávu dokládající splnění tohoto kritéria a předloží ji příslušnému orgánu ke schválení převodu odpovědnosti.

2. Členské státy informují Komisi o všech návrzích rozhodnutí o schválení převodu odpovědnosti vypracovaný příslušným orgánem podle odstavce 1, včetně zpráv předložených provozovatelem a případných dalších materiálech, které bral příslušný orgán v úvahu při svém rozhodování. Ve lhůtě šesti měsíců od jejich předložení Komisi může Komise vydat k návrhu rozhodnutí o schválení převodu své stanovisko.

3. Příslušný orgán oznámí konečné rozhodnutí Komisi a pokud se jeho rozhodnutí odchyluje od stanoviska Komise, uvede své důvody.

4. Společně s rozhodnutím o schválení převodu dle odstavce 3 může příslušný orgán provozovateli oznámit aktualizované požadavky na neprodyšné uzavření úložiště a demontáž injektážních zařízení podle čl. 17 odst. 2 a 3. Převod odpovědnosti proběhne po neprodyšném uzavření úložiště a demontáži injektážních zařízení.

5. Po převodu odpovědnosti podle odstavců 1 až 4 může být ukončeno sledování. Nicméně při odhalení úniků nebo významných nesrovnalostí musí být sledování dle potřeby obnoveno za účelem posouzení rozsahu problému a účinnosti nápravných opatření.

6. Po převodu odpovědnosti podle odstavců 1 až 4 nemá příslušný orgán nárok na úhradu nákladů od bývalého provozovatele.

7. V případě uzavření úložiště podle čl. 17 odst. 1 písm. c) se má za to, že k převodu odpovědnosti došlo tehdy, když všechny dostupné důkazy nasvědčují tomu, že uložený CO₂ bude zcela zadržén na neomezenou dobu, a po neprodyšném uzavření úložiště a demontáži injektážních zařízení.

Článek 19 *Finanční záruka*

1. Členské státy zajistí, aby žadatel před podáním žádosti o povolení ke skladování poskytl vhodné finanční zajištění ve formě finanční záruky nebo jiného rovnocenného nástroje, které zaručí, že bude možno dostat všem povinnostem vyplývajícím z povolení vydaného na základě této směrnice, včetně povinností při uzavírání a po uzavření, a též případným závazkům plynoucím ze začlenění do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES.

2. Finanční záruka nebo jiný rovnocenný nástroj dle odstavce 1 se udržuje:

- a) po uzavření úložiště podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b) až do převodu odpovědnosti za úložiště na příslušný orgán podle čl. 18 odst. 1 až 4;
- b) po odebrání povolení ke skladování podle čl. 11 odst. 3:
 - i) až do vydání nového povolení ke skladování;
 - ii) je-li úložiště uzavřeno podle čl. 17 odst. 1 písm. c), až do okamžiku, kdy se má za to, že proběhl převod odpovědnosti podle čl. 18 odst. 7.

KAPITOLA 5 **Přístup třetích stran**

Článek 20 *Přístup k přepravní síti a úložištím*

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby bylo potenciálním uživatelům umožněno získat přístup k přepravním sítím a úložištím pro CO₂ za účelem geologického skladování vyrobeného a zachyceného CO₂ v souladu s odstavci 2 až 4.

2. Přístup dle odstavce 1 se zajistí způsobem, který stanoví daný členský stát. Členský stát uplatní cíle rovného a otevřeného přístupu a přihlédne k:

- a) skladovací kapacitě, která je k dispozici nebo která může být přiměřeně zajištěna v oblastech stanovených podle článku 4, a k přepravní kapacitě, která je k dispozici nebo může být přiměřeně zajištěna;
- b) podílu svých celkových závazků v souvislosti s omezením emisí CO₂ dle mezinárodních právních aktů a právních předpisů Společenství, který zamýšlí splnit prostřednictvím zachycování a geologického skladování CO₂;

- c) potřebě odmítnout přístup v případě neslučitelnosti technických specifikací, kterou nelze přiměřeně odstranit;
- d) potřebě respektovat důvodné potřeby majitele nebo provozovatele úložiště nebo přepravní sítě pro CO₂ a zájmy všech dalších uživatelů úložiště nebo sítě nebo případných dotčených zpracovacích či manipulačních zařízení; a
- e) potřebě dodržet platné vnitrostátní právní předpisy a správní postupy, ve shodě s právem Společenství, pro udělení povolení k těžbě nebo rozvoji v oblasti průzkumu nových nalezišť.

3. Provozovatelé přepravní sítě pro CO₂ a provozovatelé úložišť mohou odmítnout přístup z důvodu nedostatečné kapacity. Případné odmítnutí řádně zdůvodní.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno, že podnik, který odmítl přístup z důvodu nedostatečné kapacity nebo nedostatečného připojení, provede nezbytná zdokonalení, jsou-li ekonomická nebo je-li za ně potenciální zákazník ochoten zaplatit, za předpokladu, že to nebude mít nepříznivý vliv na environmentální bezpečnost přepravy a geologického skladování CO₂.

Článek 21 *Urovnávání sporů*

1. Členské státy zajistí zavedení opatření pro urovnávání sporů, včetně orgánu nezávislého na stranách a majícího přístup ke všem příslušným informacím, aby umožnily urychlené řešení sporů týkajících se přístupu k přepravním sítím pro CO₂ a k úložištím, s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v čl. 20 odst. 2 a k počtu stran, které mohou být do jednání o tomto přístupu zapojeny.

2. V případě přeshraničních sporů se použijí opatření pro urovnávání sporů členského státu majícího soudní pravomoc nad přepravní sítí nebo úložištěm pro CO₂, k nimž byl odmítnut přístup. Spadá-li v případě přeshraničních sporů dotčená přepravní síť nebo úložiště pro CO₂ do pravomoci více členských států, dotčené členské státy budou navzájem konzultovat postup s cílem zajistit jednotné uplatňování ustanovení této směrnice.

KAPITOLA 6 **Obecná ustanovení**

Článek 22 *Příslušný orgán*

Členské státy vytvoří nebo jmenují příslušný orgán odpovědný nebo příslušné orgány odpovědné za plnění povinností stanovených v této směrnici. Je-li jmenován více než jeden příslušný orgán, musí být práce těchto orgánů prováděna na základě této směrnice koordinována.

Článek 23
Přeshraniční spolupráce

V případech přeshraniční přepravy CO₂, přeshraničních úložišť nebo přeshraničních úložných komplexů plní příslušné orgány dotčených členských států požadavky této směrnice a všech ostatních platných právních předpisů Společenství společně.

Článek 24
Rejstřík uzavřených úložišť

1. Příslušný orgán vytvoří a povede rejstřík všech uzavřených úložišť a okolních úložných komplexů, včetně map jejich prostorového rozsahu.
2. Rejstřík berou v úvahu příslušné vnitrostátní orgány při příslušných postupech v souvislosti s plánováním a povolováním jakékoli činnosti, která by mohla ovlivnit geologické skladování CO₂ v uzavřených úložištích nebo která by mohla být tímto skladováním ovlivněna.
3. Rejstřík se po vytvoření a po každé aktualizaci oznamuje Komisi.

Článek 25
Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy předloží Komisi každé tři roky zprávu o provádění této směrnice. První zpráva bude zaslána Komisi do 30. června 2011. Zpráva se vypracovává na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 6 směrnice 91/692/EHS. Dotazník nebo osnova budou členským státům odeslány nejpozději šest měsíců před termínem pro předložení zprávy.
2. Na základě zpráv dle odstavce 1 zveřejní Komise zprávu o provádění této směrnice.
3. Komise zorganizuje výměnu informací o provádění této směrnice mezi příslušnými orgány členských států.

Článek 26
Sankce

Členské státy stanoví prováděcí pravidla k sankcím použitelným na porušení vnitrostátních ustanovení přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato pravidla Komisi nejpozději v termínu stanoveném v článku 36 a oznámí jí neprodleně každou jejich případnou změnu.

Článek 27
Změny příloh

Komise může měnit přílohy. Tato opatření, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

Článek 28
Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

KAPITOLA 7
Změny

Článek 29
Změna směrnice 85/337/EHS

Směrnice 85/337/EHS se mění takto:

(1) Příloha I se mění takto:

a) Bod 16 se nahrazuje tímto:

„16. Produktovody k přepravě plynu, ropy, chemikálií nebo produktovody k přepravě toků oxidu uhličitého za účelem geologického skladování o průměru větším než 800 mm a délce přesahující 40 km, včetně připojených převáděčů.“

b) Vkládají se body 23 a 24, které zní:

„23. Úložiště podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*).

24. Zařízení pro zachycování toků CO₂ za účelem geologického skladování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*) ze zařízení, na něž se vztahuje tato příloha, nebo ze zařízení o celkové roční kapacitě zachyceného CO₂ 1,5 megatuny a vyšší.

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

(2) V příloze II se v bodě 3 vkládá písmeno j), které zní:

„j) Zařízení pro zachycování toků CO₂ za účelem geologického skladování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*) ze zařízení, na něž se nevztahuje příloha I této směrnice.

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

Článek 30
Změna směrnice 96/61/ES

V příloze I směrnice 96/61/ES se vkládá bod 6.9, který zní:

„6.9 Zachycování toků CO₂ ze zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, za účelem geologického skladování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*).“

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

Článek 31
Změna směrnice 2000/60/ES

V čl. 11 odst. 3 písm. j) směrnice 2000/60/ES se vkládá za třetí odrážku nová odrážka, která zní:

„– injektáž toků oxidu uhličitého za účelem skladování v geologických formacích, které jsou z přirozených příčin trvale nevhodné pro jiné účely, za předpokladu, že je tato injektáž povolena podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*).“

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

Článek 32
Změna směrnice 2001/80/ES

Ve směrnici 2001/80/ES se vkládá článek 9a, který zní:

„Článek 9a

Členské státy zajistí, aby všechna spalovací zařízení o kapacitě 300 MW nebo vyšší, pro která bylo původní stavební povolení nebo v případě nedostatku takového postupu původní povolení k provozu uděleno po vstupu směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*) v platnost, měla v místě instalace vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachycování a stlačování CO₂ a byla posouzena dostupnost vhodných úložišť a přepravních sítí a dále technická proveditelnost modernizace umožňující zachycování CO₂.

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

Článek 33
Změna směrnice 2004/35/ES

V příloze III směrnice 2004/35/ES se vkládá odstavec 14, který zní:

„14. Provozování úložišť podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*).“

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

Článek 34
Změna směrnice 2006/12/ES

V čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/12/ES se písm. a) nahrazuje tímto:

„a) plynné emise vypouštěné do ovzduší a oxid uhličitý zachycený a přepravený za účelem geologického skladování a geologicky skladovaný v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*);

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

Článek 35
Změna nařízení (ES) č. 1013/2006

V čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 1013/2006 se vkládá písmeno h), které zní:

„h) přeprava CO₂ za účelem geologického skladování v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/ES(*).

(*) Úř. věst. L..., ..., s. ...“

KAPITOLA 8
Závěrečná ustanovení

Článek 36
Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [1 roku po vyhlášení]. Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a ustanoveními této směrnice.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 37
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 38
Určení

Této směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne [...]

Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně

Za Radu
předseda / předsedkyně

PŘÍLOHA I

KRITÉRIA PRO CHARAKTERIZACI A POSUZOVÁNÍ ÚLOŽIŠŤ PODLE ČLÁNKU 4

Charakterizace a posuzování úložišť podle článku 4 se provádí ve čtyřech krocích podle kritérií stanovených níže. Odchytky od jednoho nebo více těchto kritérií jsou povoleny, pokud to nemá nepříznivý vliv na schopnost charakterizace a posuzování za účelem určení oblastí podle článku 4.

Krok 1: Shromáždění údajů

Je třeba shromáždit dostatek údajů pro sestavení *volumetrického a dynamického trojrozměrného (3-D) modelu* úložiště a úložného komplexu včetně nadloží a okolní oblastí včetně hydraulicky spojených oblastí. Tyto údaje musí zahrnovat nejméně tyto charakteristiky komplexu:

- a) geologické a geofyzikální parametry rezervoáru;
- b) hydrogeologické parametry (zejména existence pitné povrchové vody);
- c) inženýrské parametry rezervoáru (včetně objemových výpočtů objemu pórů pro injektáž CO₂ a maximální úložné kapacity, tlakových a teplotních podmínek, tlakově-objemového chování v závislosti na injektivitě formace, kumulativní rychlosti a doby injektáže);
- d) geochemické parametry (rychlosti rozpustnosti, rychlosti mineralizace);
- e) geomechanické parametry (permeabilita, zlomový tlak);
- f) seismické parametry (posouzení rizika vyvolaných zemětřesení);
- g) přítomnost a stav přírodních a umělých cest, které by se mohly stát cestami úniku.

Je třeba zdokumentovat tyto charakteristiky nejbližšího okolí komplexu:

- h) geologická území obklopující úložný komplex, která mohou být ovlivněna skladováním CO₂ v úložišti;
- i) distribuce obyvatelstva v regionu ležícím nad úložištěm;
- j) blízkost cenných přírodních zdrojů (zejména oblastí Natura 2000 podle směrnic 79/409/EHS a 92/43/EHS, zdrojů povrchové pitné vody a uhlovodíků);
- k) možné interakce s dalšími činnostmi (např. průzkumem, těžbou a skladováním uhlovodíků, geotermálním využíváním aquiferů);
- l) blízkost k potenciálnímu zdroji (zdrojům) CO₂ (včetně odhadů celkového potenciálního množství CO₂, které je rentabilní zajistit za účelem skladování).

Krok 2: Počítačová simulace úložného komplexu

S využitím údajů shromážděných v kroku 1 se s pomocí počítačových simulátorů rezervoárů vytvoří *trojrozměrný statický geologický zemní model* potenciálního úložného komplexu včetně nadloží a hydraulicky spojených oblastí nebo soubor takových modelů. Tento statický geologický zemní model (modely) popíše (popíší) komplex z těchto hledisek:

- a) geologická struktura fyzické pasti;
- b) geomechanické a geochemické vlastnosti rezervoáru;
- c) přítomnost jakýchkoli poruch nebo zlomů a utěsnění poruch / zlomů;
- d) přetížení (nadloží, utěsnění, porézní a propustná patra);
- e) plošné a vertikální hranice úložné formace;
- f) objem porézního prostoru (včetně distribuce pórovitosti);
- g) jakékoli další důležité charakteristiky.

Nejistota spojená s každým z parametrů použitých k vytvoření modelu se posoudí prostřednictvím vytvoření několika scénářů pro každý parametr a výpočtu příslušných mezí spolehlivosti. Posoudí se také případná nejistota spojená s modelem samotným.

Krok 3: Charakterizace bezpečnosti, citlivosti a nebezpečí

Krok 3.1 Charakterizace bezpečnosti

Charakterizace bezpečnosti se provádí na základě dynamického modelování skládajícího se ze simulace postupu injektáže CO₂ do úložiště s využitím trojrozměrného statického geologického zemního modelu (modelů) vytvořeného (vytvořených) v kroku 2 v počítačovém simulátoru úložného komplexu. Přihlíží se k těmto faktorům:

- a) možné rychlosti injektáže a vlastnosti CO₂;
- b) účinnost modelování sdružených procesů (tj. způsob, jakým na sebe vzájemně působí jednotlivé dílčí účinky v simulátoru (simulátorech));
- c) reaktivní procesy (tj. způsob, jakým model zpětně zohledňuje reakci injektovaného CO₂ s *in situ* minerály);
- d) použitý simulátor rezervoáru (pro ověření zjištění může být zapotřebí využít více simulátorů);
- e) krátkodobé a dlouhodobé simulace (za účelem stanovení osudu a chování CO₂ v řádu desítek let a tisíciletí, včetně rychlosti rozpouštění CO₂ ve vodě).

Dynamické modelování poskytne představu o těchto parametrech:

- f) tlakově-objemové chování úložné formace v čase;

- g) plošné a vertikální hranice CO₂ v čase;
- h) vlastnosti toku CO₂ v rezervoáru včetně skupenských přeměn;
- i) mechanismy a míry zadržení CO₂ (včetně míst průniku a stranového a svislého utěsnění);
- j) druhotné zádržné systémy v celém úložném komplexu;
- k) úložná kapacita a tlakové gradienty v úložišti;
- l) riziko vzniku zlomu v úložné formaci (úložných formacích) a nadloží;
- m) riziko průniku CO₂ do nadloží (např. v důsledku překročení kapilárního tlaku pro průnik do nadloží nebo v důsledku rozkladu nadloží);
- n) riziko úniku opuštěnými nebo nevhodně utěsněnými šachtami / vrty;
- o) rychlost migrace (v otevřených rezervoárech);
- p) míra utěsnění zlomů;
- q) změny chemických parametrů kapalin ve formaci (formacích) a následné reakce (např. změna pH, mineralizace) a využití reaktivního modelování k posouzení účinků;
- r) vytlačení kapalin z formace.

Krok 3.2 Charakterizace citlivosti

Je třeba provést více simulací a určit citlivost posouzení na předpoklady přijaté ohledně jednotlivých parametrů. Simulace jsou založeny na měnících se parametrech ve statickém geologickém zemním modelu (modelech) a měnících se rychlostních funkcích a předpokladech v dynamickém modelování. Jakákoli případná významná citlivost se vezme v úvahu při posuzování rizika.

Krok 3.3 Charakterizace nebezpečí

Charakterizace nebezpečí spočívá v popisu pravděpodobnosti úniku z úložného prostoru, zjištěné prostřednictvím výše popsaného dynamického modelování a charakterizace bezpečnosti. Při charakterizaci nebezpečí se přihlíží mimo jiné k těmto faktorům:

- a) potenciální únikové cesty;
- b) potenciální rozsah úniku zjištěnými únikovými cestami (rychlosti proudění);
- c) rozhodující parametry mající vliv na případný únik (např. maximální tlak v rezervoáru, maximální rychlost injektáže, citlivost na jednotlivé předpoklady ve statickém geologickém zemním modelu (modelech) apod.);
- d) druhotné účinky skladování CO₂ včetně vytlačení původních kapalin z formace a vytvoření nových látek uložením CO₂;

- e) jakékoli další faktory, které by mohly představovat nebezpečí pro lidské zdraví nebo životní prostředí (např. fyzické struktury spojené s projektem).

Charakterizace nebezpečí zahrnuje řadu možných scénářů včetně scénářů ověřujících bezpečnost úložného komplexu za extrémních podmínek.

Krok 4: Posouzení rizik

Posouzení rizik zahrnuje scénáře vytvořené při charakterizaci nebezpečí v kroku 3 a skládá se z těchto částí:

- a) *Posouzení expozice* – na základě charakteristik prostředí a distribuce obyvatelstva nad úložným komplexem a potenciálního chování a osudu CO₂ uniklého potenciálními únikovými cestami zjištěnými v kroku 3.
- b) *Posouzení účinků* – na základě citlivosti konkrétních druhů organismů, komunit nebo stanovišť v souvislosti s možnými úniky zjištěnými v kroku 3. V relevantních případech posouzení účinků zahrnuje posouzení účinků expozice zvýšeným koncentracím CO₂ v biosféře (včetně půdy, mořských sedimentů a bentických vod (asfyxie, hyperkapnie) a poklesu pH v těchto prostředích v důsledku úniku CO₂). Posouzení účinků zahrnuje rovněž posouzení účinků dalších látek, které mohou být přítomny v unikajících tocích CO₂ (nečistoty přítomné v injektovaném toku nebo nové látky vzniklé po uskladnění CO₂). Tyto účinky se posoudí v delším časovém a prostorovém měřítku a v závislosti na různých rozsazích úniku.
- c) *Charakterizace rizik* – součástí charakterizace rizik je posouzení bezpečnosti a neporušenosti úložiště v krátkodobém a dlouhodobém výhledu, včetně posouzení rizika úniku za zamýšlených podmínek užívání a nejhorších dopadů na životní prostředí a zdraví. Charakterizace rizik se provádí na základě posouzení nebezpečí, expozice a účinků. Její součástí je posouzení zdrojů nejistoty.

PŘÍLOHA II

KRITÉRIA PRO VYPRACOVÁNÍ A AKTUALIZACI PLÁNU SLEDOVÁNÍ PODLE ČL. 13 ODS. 2 A PRO SLEDOVÁNÍ PO UZAVŘENÍ

1. Vypracování a aktualizace plánu sledování

Plán sledování podle čl. 13 odst. 2 se vypracovává a aktualizuje za účelem splnění požadavků na sledování stanovených v čl. 13 odst. 1 na základě těchto kritérií:

1.1 Vypracování plánu

Plán sledování poskytuje údaje o sledování, které je třeba provádět v hlavních fázích projektu, včetně výchozího a provozního sledování a sledování po uzavření. Pro každou fázi se stanoví:

- a) sledované parametry;
- b) použité technické prostředky pro sledování a zdůvodnění této volby;
- c) lokality pro sledování a zdůvodnění výběru prostorového vzorku;
- d) četnost provádění a zdůvodnění výběru časového vzorku.

Parametry určené ke sledování se volí tak, aby byly splněny účely sledování. Plán však musí v každém případě zahrnovat nepřetržité nebo periodické sledování těchto parametrů:

- e) příležitostné emise CO₂ z injektážního zařízení;
- f) objemový tok CO₂ v ústích injektážních vrtů;
- g) tlak a teplota CO₂ v ústích injektážních vrtů (za účelem stanovení hmotnostního průtoku);
- h) chemická analýza injektovaného materiálu;
- i) teplota a tlak v rezervoáru (za účelem stanovení skupenských přeměn a stavu CO₂).

Volba technických prostředků pro sledování vychází z osvědčených postupů v době přípravy projektu. Lze uvažovat a dle vhodnosti využít tyto alternativy:

- j) technologie, které dokáží detekovat přítomnost, umístění a trasy migrace CO₂ pod povrchem;
- k) technologie, které poskytují informace o tlakově-objemovém chování a plošné / svislé distribuci nasycenosti oblaku CO₂, prostřednictvím aplikování numerické 3-D simulace na 3-D geologické modely úložné formace vytvořené podle článku 4 a přílohy I;
- l) technologie, které mají široký plošný záběr a umožňují zachytit informace o případných dříve neodhalených možných únikových cestách v celém prostorovém rozsahu úložného komplexu i vně něj, v případě významných nesrovnalostí nebo migrace CO₂ mimo úložný komplex.

1.2 Aktualizace plánu

Údaje shromážděné ze sledování se zakládají. Pozorované výsledky se porovnávají s chováním předpovězeným v dynamické simulaci 3-D tlakově-objemového chování a vývoje nasycenosti provedené v rámci charakterizace bezpečnosti podle článku 4 a přílohy I kroku 3.

V případě významného odchýlení pozorovaného chování od předpokladů se provede překalibrování 3-D modelu, aby tento odrážel pozorované chování. Překalibrování se provádí na základě údajů získaných z pozorování dle plánu sledování; je-li to třeba ke zvýšení důvěry v předpoklady použité při překalibrování, obstarají se doplňující údaje.

Kroky 2 a 3 přílohy I se zopakují s využitím překalibrovaného 3-D modelu (modelů), aby se získaly nové scénáře nebezpečí a rychlosti proudění. Nové scénáře se použijí k upravení a aktualizaci posouzení rizik vypracovaného v rámci přílohy I kroku 4.

Jsou-li na základě porovnání údajů z minulosti a nové kalibrace modelu zjištěny nové zdroje, cesty a rychlosti proudění CO₂, plán sledování se odpovídajícím způsobem aktualizuje.

2. Sledování po uzavření

Sledování po uzavření se provádí na základě informací shromážděných a vymodelovaných v průběhu provádění plánu sledování dle čl. 13 odst. 2 a dle bodu 1.2 výše. Slouží zejména k získání informací potřebných pro účely čl. 18 odst. 1.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. NÁZEV NÁVRHU:

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o geologickém skladování oxidu uhličitého a o změně směrnic Rady 85/337/EHS, 96/61/ES, směrnic 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006

2. RÁMEC ABM / ABB

Životní prostředí (ABB kód 0703: Provádění environmentální politiky a právních předpisů Společenství).

3. ROZPOČTOVÉ LINIE

3.1. Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a administrativní pomoc) (ex – linie B.A) včetně okruhů:

Finanční nástroj pro životní prostředí (LIFE+ na období 2007–2013) (07.03.07)

3.2. Doba trvání akce a finančního dopadu:

Přezkum rozhodnutí u návrhů na udělení povolení týkajících se úložišť CO₂ ze strany Komise není časově omezen. Finanční předpisy týkající se platby náhrad odborníkům platí po dobu trvání finančního nástroje pro životní prostředí (LIFE+) Politika a správa v oblasti životního prostředí: 1. ledna 2007 až 31. prosince 2013.

3.3. Rozpočtové charakteristiky:

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu
070307	Nepov.	Rozl.	ANO	NE	NE	č. 2

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

4.1. Finanční zdroje

4.1.1. Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	Oddíl č.		2008	2009	2010	2011	2012	2013 a násl.	Celkem
-------------	----------	--	------	------	------	------	------	-----------------	--------

Provozní výdaje²¹

Položky závazků (PZ)	8.1.	a	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228
Položky plateb (PP)		b	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228

Administrativní výdaje jako součást referenční částky²²

Technická a administrativní pomoc (NP)	8.2.4.	c	0	0	0	0	0	0	0
--	--------	---	---	---	---	---	---	---	---

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228
Položky plateb		b+c	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228

Administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky²³

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5.	d	0	0	0	0.0648	0.0648	0.0648	0.1944
Administrativní náklady, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů, nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6.	e	0	0	0.027	0.096	0.046	0.096	0.265

²¹ Výdaje, které nespádají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

²² Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

²³ Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

Celkové orientační finanční náklady zásahu

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje	a+ c+ d +e	0	0	0.027	0.7676	0.7176	0.7676	2.2798
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje	b +c + d +e	0	0	0.027	0.7676	0.7176	0.7676	2.2798

Spoluúčast

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uved'te, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhadovanou výši finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		2008	2009	2010	2011	2012	2013 a násl.	Celkem
.....	f	0	0	0	0	0	0	0
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c+d +e+f	0	0	0.027	0.7676	0.7176	0.7676	2.2798

4.1.2. Soulad s finančním plánem

- Návrh je v souladu se stávajícím finančním plánem.
- Návrh si vyžadá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- Návrh může vyžadovat použití ustanovení interinstitucionální dohody²⁴ (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

4.1.3. Finanční dopady na straně příjmů

- Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy
- Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

	Před		Situace po akci
--	------	--	-----------------

²⁴ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

Rozpočtová linie	Příjem	akcí [Rok n-1]	Rok n	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 25
	a) <i>Příjmy v absolutním vyjádření</i>							
	b) <i>Změna v příjmech</i>	Δ						

4.2. Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	2008	2009	2010	2011	2012	2013 a násl.
Celkový objem lidských zdrojů	0	0	0	0.6	0.6	0.6

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.1. Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Geologické skladování CO₂ je novou technologií a návrh stanoví požadavky na udělování povolení pro úložiště. Povolení úložiště představuje klíčové rozhodnutí, protože pokud bude úložiště vybráno správným způsobem, bude minimální i nebezpečí budoucích úniků a s nimi spojených nepříznivých důsledků. V počáteční fázi provádění jsou především potřebná opatření, která zajistí shodné postupy při udělování povolení v celé EU.

5.2. Přidaná hodnota zásahu ze strany Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

Navrhovaný mechanismus, který má zajistit shodné postupy při udělování povolení, spočívá v přezkumu návrhů povolení na úrovni Společenství a ve vydání stanoviska Komise na jeho základě. Účelem tohoto přezkumu je: i) kontrola, zda jsou požadavky vyplývající ze směrnice uplatňovány na konkrétní úložiště, ii) kontrola, zda je stupeň analýzy dostačující, aby mohla být plněna příslušná ustanovení směrnice, zejména pak ta, která se týkají potenciálních úniků a dopadů na životní prostředí a zdraví, iii) posouzení spolehlivosti údajů a nástrojů/metodiky použitých při analýze a iv) kontrola, zda je návrh na udělení povolení řádně podložen příslušnými doklady.

²⁵ V případě potřeby, např. potrvá-li akce déle než 6 let, je třeba doplnit další sloupce.

5.3. Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Cílem přezkumu rozhodnutí o udělení povolení je zajistit, aby byla pravidla návrhu, na jejichž základě má být zajištěno bezpečné místo pro skladování CO₂, prováděna srovnatelným způsobem. Přezkumy a získané zkušenosti se rovněž stanou základem pro vypracování obecných pokynů pro provádění pravidel.

5.4. Způsob provádění (orientační)

X Centralizované řízení

- přímo ze strany Komise
- nepřímo na základě pověření pro:
 - výkonné agentury
 - subjekty, které Společenství zřídila, uvedené v článku 185 finančního nařízení
 - vnitrostátní veřejné subjekty / subjekty pověřené veřejnou službou

Sdílené nebo decentralizované řízení

- spolu s členskými státy
- spolu se třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uved'te, s kterými)

Příslušné poznámky:

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1. Monitorovací systém

Komise bude řídit výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států týkajících se použití navrhované směrnice, a to včetně podávání zpráv o přezkumu návrhů rozhodnutí o udělení povolení.

Smlouvy podepsané Společenstvím za účelem provádění směrnice stanoví, že Komise (nebo jí pověřený zástupce) provádí dohled a finanční kontrolu a Účetní dvůr provádí audity, je-li to nezbytné, na místě.

6.2. Hodnocení

6.2.1. *Hodnocení předem (ex-ante)*

Při posuzování dopadů návrhu byla provedena analýza možností, kterými by bylo možno zajistit shodné uplatňování směrnice v počáteční fázi, a přezkum ze strany Komise se jeví jako nejvhodnější.

6.2.2. *Opatření přijatá po průběžném/následném hodnocení (ex post) (na základě podobných zkušeností z minulosti)*

Nevztahuje se na tento návrh.

6.2.3. *Podmínky a periodicita budoucího hodnocení*

V rámci své zprávy o provádění směrnice předkládané každé tři roky bude Komise rovněž předkládat zprávu o přezkumu návrhů rozhodnutí o udělení povolení, včetně údajů o tom, jakého bylo dosaženo pokroku ve shodném uplatňování směrnice v celé EU, a hodnocení nabytých zkušeností.

7. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

Úplné provádění norem vnitřních kontrol č. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21 a rovněž zásad nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství.

V případě provádění činností financovaných podle tohoto programu musí Komise zajistit ochranu finančních zájmů Společenství, a to zavedením preventivních opatření proti zpronevěře, korupci a jakýmkoliv jiným nelegálním činnostem, účinnými kontrolami a vymáháním neoprávněně vyplacených finančních prostředků a v případě zjištění nesrovnalostí také udělováním účinných, přiměřených a odrazujících pokut v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 a (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999.

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1. Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	2008		2009		2010		2011		2012		2013 a násl.		CELKEM	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
OPERATIVNÍ CÍL č. 1 Přezkum návrhů povolení vědeckou komisí																
Činnost 1: Náhrady za zasedání		0.003	0	0.000	0	0.000	0	0.000	2	0.006	2	0.006	2	0.006	6	0.018
Činnost 2: Hodnocení		0.0004	0	0.000	0	0.000	0	0.000	2	0.0008	2	0.0008	2	0.0008	6	0.0048
Činnost 3: Studie		0.3	0	0.000	0	0.000	0	0.000	2	0.6	2	0.6	2	0.6	6	3.6
Mezisosčet cíl 1				0.000		0.000		0.000		0.6068		0.6068		0.6068		3.6228
NÁKLADY CELKEM				0.000		0.000		0.000		0.6068		0.6068		0.6068		3.6228

8.2. Administrativní výdaje

8.2.1. Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Zaměstnanci využití k řízení akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst/plných pracovních úvazků)					
		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci ²⁶ (XX 01 01)	A*/AD	0	0	0	0.4	0.4	0.4
	B*, C*/AST	0	0	0	0.2	0.2	0.2
Zaměstnanci financovaní ²⁷ podle čl. XX 01 02							
Ostatní zaměstnanci ²⁸ financovaní podle čl. XX 01 04/05							
CELKEM		0	0	0	0.6	0.6	0.6

8.2.2. Popis úkolů, které vyplývají z akce

Úředník A*/AD bude zajišťovat sekretariát pro vědeckou komisi, bude odpovědný za poskytování administrativní podpory a za dodržování interních postupů, kterými se Komise bude řídit při vydání stanoviska založeného na posouzení ve vědecké komisi. Úředník AST bude zajišťovat administrativní podporu. 8.2.3.

8.2.3. Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

- Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen
- Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP/PNR na rok n
- Pracovní místa, o něž je třeba požádat v příštím procesu RSP/PNR
- Pracovní místa, jež mají být obsazena převedením stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeobsazování)

²⁶ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.

²⁷ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.

²⁸ Tyto náklady jsou zahrnuty v referenční částce.

- Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP/PNR dotyčného roku

8.2.4. *Další administrativní výdaje zahrnuté v referenční částce (XX 01 04/05 – Výdaje na správu a řízení)*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	2008	2009	2010	2011	2012	2013 a násl.	CELKEM
1 Technická a administrativní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ²⁹							
Další technická a administrativní pomoc							
- interní (<i>intra muros</i>)							
- externí (<i>extra muros</i>)							
Technická a administrativní pomoc celkem	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

8.2.5. *Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční částce*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	2008	2009	2010	2011	2012	2013 a násl.
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci (XX 01 01)	0	0	0	0.0648	0.0648	0.0648
Zaměstnanci financovaní podle čl. XX 01 02 (pomocní pracovníci, přidělení národní odborníci, smluvní zaměstnanci atd.) (upřesněte rozpočtovou linii)						
Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)	0	0	0	0.0648	0.0648	0.0648

²⁹ Měl by být uveden odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotyčných výkonných agentur.

Výpočet – *Úředníci a dočasní zaměstnanci*

Standardní plat pro 1A* /AD podle bodu 8.2.1 je 0,108 milionu EUR.

Výpočet – *Zaměstnanci financovaní podle článku XX 01 02*

8.2.6. *Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013 a násl.	CELKE M
XX 01 02 11 01 – Služební cesty	0	0	0	0.019	0.019	0.019	0.057
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference	0	0	0	0.05	0	0.05	0.1
XX 01 02 11 03 – Výbory ³⁰	0	0	0.027	0.027	0.027	0.027	0.108
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace							
XX 01 02 11 05 – Informační systémy							
2 Ostatní výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)							
3 Ostatní výdaje administrativního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Administrativní výdaje celkem, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)			0.027	0.096	0.046	0.096	0.266

Výpočet – *Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky*

10 služebních cest na každé zasedání vědecké komise (2 ročně) s náklady ve výši 950 EUR na jednu = 0,019 milionu EUR

³⁰ Uveďte přesně druh výboru a skupinu, do níž náleží.

Konference jednou za dva roky s náklady ve výši 0,05 milionu EUR (od roku 2011)

Zasedání výboru (jednotkové náklady: 27 000 EUR) je stanoveno každoročně od roku 2010 s cílem umožnit výměnu informací vzhledem k přijímání příslušných pokynů a doporučení ve snaze o větší harmonizaci mezi členskými státy.

Potřeby lidských a administrativních zdrojů budou pokryty v rámci přidělů poskytnutých řídicímu generálnímu ředitelství v rámci postupu pro roční přiděly.